

Komentar Evandjelja: Život, vrijeme za služenje

Evandjelje četvrtka II.
korizmenog tjedna i komentar.

Evandjelje Lk 16, 19-31

U ono vrijeme reče Isus farizejima:
»Bijaše neki bogataš. Odijevao se u
grimiz i tanani lan i danomice se
sjajno gostio. A neki siromah,
imenom Lazar, ležao je sav u
čirevima pred njegovim vratima i
priželjkivao nasititi se onim što je
padalo s bogataševa stola. Čak su i
psi dolazili i lizali mu čireve.«

»Kad umrije siromah, odnesoše ga
anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i
bogataš te bude pokopan. Tada, u
teškim mukama u paklu, podiže
svoje oči te izdaleka ugleda
Abrahama i u krilu mu Lazara pa
zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i
pošalji Lazara da umoči vršak svoga
prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se
strašno mučim u ovom plamenu.'
Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se
da si za života primio dobra svoja, a
tako i Lazar zla. Sada se on ovdje
tješi, a ti se mučiš. K tome između
nas i vas zjapi provalija golema te
koji bi i htjeli prijeći odavde k vama,
ne mogu, a ni odatle k nama
prijelaza nema.'

Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče,
pošalji Lazara u kuću oca moga.
Imam petero braće pa neka im
posvjedoči da i oni ne dođu u ovo
mjesto muka.' Kaže mu Abraham:
'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka
poslušaju!' A on će: 'O ne, oče

Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'«

Komentar

Sve je u ovoj prispodobi poziv na obraćenje. Ne nedostaje element: graciozna osoba i osoba u potrebi; rastrošan čovjek koji kao da misli samo na sebe i onaj koji prosi na njegovim vratima. Smrt i sud: vrijeme koje imamo ovdje je vrijeme da razmislimo jedni o drugima. Ono što će ovdje zaživjeti u našim srcima bit će ono što kuca na vrata nebeskog Kraljevstva. Iz tog razloga moramo sada, svojim životima, dok imamo vremena, pokazati čemu težimo: što nam je stvarno važno. Kako živimo i

za koga živimo? Tko zna koliko još imamo vremena?

Tekst je vrlo moćan. Ali to je još veće ako uzmemo u obzir ono što nas u njemu upućuje na Stari zavjet.

Abraham je ključ za tumačenje: on je otac u vjeri izraelskog naroda; njemu i onima koji vjeruju poput njega obećani su blagoslovi; Velikodušno odgovara božanskom pozivu i, imajući mnoštvo dobara, ostao je uzor gostoljubivosti: ne zaboravite gostoljubivost, zahvaljujući kojoj su neki, ne znajući za to, ugostili anđele (Heb 13,2). Kod Abrahama vidimo što je vjera koja je prodrla do dna srca: živa vjera koja donosi plod. Vjera koja djeluje u dobrotvorne svrhe.

Bogataš iz prispodobe, čovjek bez imena, iako bogat, vjeruje da je Abrahamov sin i stoga nasljednik blagoslova. Ali smrt, koja je sud o životu, otkriva mu ono na što Bog gleda kad sudi ljudima: iskrenost

srca. Prispodoba nam govori da je vjera bez djela mrtva vjera. Bogataš nije bio dobar Židov: nije slušao Mojsija. Ali, s druge strane, ni sama djela nisu ta koja štede. O Lazaru, koji ima ime, nije ispričano nijedno djelo. Oci Crkve kažu da je nagrađeno strpljivo prihvaćanje ne samo zla već i pretrpljenog prezira. Za nas je poruka jasna: pogledajte kako možemo ugostiti bližnjega u svom srcu stavljajući mu na uslugu darove, materijalne i duhovne, koje imamo u svakom trenutku.

Juan Luis Caballero // Photo:
Alicja Gancarz - Unsplash

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-v-segunda-semana-cuaresma/> (1.04.2026.)